

14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ παγκόσμια Ὑψωση τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ἐπί τὸ κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιο. ξ'
(ΙΘ', 06-11, 13-20, 25-28, 30)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς·

Κεῖνο τὸν καιρό·

Οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔκαναν συμβούλιο ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ μέ σκοπό νά τόν θανατώσουν.

6β Ἦρθαν ἀμέσως στόν Πιλάτο καί τοῦ λένε· «Σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον».

6γ Ὁ Πιλάτος τούς ἀπάντησε· «Πάρτε τον ἐσεῖς καί σταυρῶστε τον, γιατί ἐγώ προσωπικά δέν τόν κρίνω ἔνοχο γιά θάνατο».

7 Οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ ἀποκρίθησαν· «Ἐμεῖς ἔχουμε νόμο καί σύμφωνα μέ τόν νόμο μας πρέπει νά πεθάνει, γιατί ἀποκάλεσε τόν ἑαυτό του γιό τοῦ Θεοῦ».

8 Ὁταν ὁ Πιλάτος ἄκουσε αὐτή τήν κατηγορία, φοβήθηκε ἀκόμη περισσότερο, **9α** μπῆκε πάλι μέσα στό πραιτώριο καί λέει στόν Ἰησοῦ· «Ἀπό ποῦ εἶσαι»;

9β Ὁ Ἰησοῦς ὅμως δέν τοῦ ἀποκρίθηκε **10α** καί ὁ Πιλάτος τοῦ εἶπε·

10β «Σ' ἐμένα δέν μιλάς; Δέν βλέπεις, ὅτι ἔχω τήν δύναμη νά σέ σταυρώσω, ὅπως καί τήν δύναμη νά σ' ἐλευθερώσω»;

11 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπάντησε· «Δέν θά εἶχες καμμιά ἐξουσία ἐπάνω μου, ἂν δέν σοῦ εἶχε δοθεῖ ἀπό τόν Θεό».

13 Ὁταν ὁ Πιλάτος ἄκουσε τά λόγια αὐτά, ὁδήγησε τόν Ἰησοῦ ἔξω ἀπό τό πραιτώριο καί ὁ ἴδιος κάθισε στόν δικαστικό θρόνο στό μέρος, πού στά ἑλληνικά λεγόταν Λιθόστρωτο, ἐνῶ στά ἑβραϊκά Γαββαθά.

14 Ἦταν τότε ἡμέρα Παρασκευή τοῦ Πάσχα καί ὥρα δώδεκα τό μεσημέρι. Ὁ Πιλάτος λέει στούς Ἰουδαίους· «Νά, ποιός εἶναι ὁ βασιλιάς σας»!

15α Αὐτοί ὅμως φώναζαν ἐξαγριωμένοι· «Πάρτον ἀπό τά μάτια μας, πάρτον ἀπό μπροστά μας, σταύρωσέ τον».

15β «Μά τόν βασιλιά σας νά σταυρώσω»; τούς λέει ὁ Πιλάτος. **15γ**
«Δέν ἔχουμε ἄλλον βασιλιά, παρά μόνο τόν Καίσαρα», ἀποκρίθηκαν
οἱ ἀρχιερεῖς.

16 Ἐπειτα ἀπό ὅλα αὐτά παρέδωσε τόν Χριστό στά χέρια τους, γιά
νά σταυρωθεῖ.

17α Ἄμέσως οἱ στρατιῶτες τόν ἄρπαξαν καί ἔφυγαν.

17β Ὁ Χριστός τότε φορτωμένος τόν σταυρό, βγήκε ἔξω ἀπό τήν
πόλη στήν τοποθεσία πού ὀνομάζεται Κρανίου τόπος, ἐνῶ στά ἑβρα-
ϊκά λέγεται Γολγοθάς.

18 Ἐκεῖ τόν σταύρωσαν μαζί μέ δύο ληστές, ἕναν στά δεξιά του καί
ἕναν στά ἀριστερά του, ἔχοντας στήν μέση τόν Ἰησοῦ.

19α Ἐπί πλέον ὁ Πιλάτος ἔγραψε τήν αἰτία σέ πινακίδα καί τήν
τοποθέτησε ἐπάνω στόν σταυρό.

19β Νά, τί ἔγραφε· «Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὁ βασιλιάς τῶν Ἰουδαί-
ων».

20α Τήν πινακίδα αὐτή τήν διάβασαν πολλοί Ἰουδαῖοι, ἀφοῦ ἡ το-
ποθεσία, ὅπου σταυρώθηκε ὁ Ἰησοῦς, ἦταν κοντά στά Ἱεροσόλυμα.

20β Ἦταν γραμμένη σέ τρεῖς γλῶσσες, στήν ἑβραϊκή, στήν ἑλληνική
καί στήν ρωμαϊκή.

25β Κάτω ἀπό τόν σταυρό τοῦ Ἰησοῦ στεκόταν ἡ μητέρα του, ἡ
Μαρία τοῦ Κλωπᾶ, ἀδελφή τῆς μητέρας του καί ἡ Μαρία ἀπό τά
Μάγδαλα.

26 Ὄταν ὁ Ἰησοῦς εἶδε τήν μητέρα του καί τόν ἀγαπημένο μαθητή
του νά τῆς παραστέκεται, λέει στήν μητέρα του· «Μάνα, νά ὁ γιός
σου».

27 Ἐπειτα λέει στόν μαθητή του· «Νά ἡ μητέρα σου». Καί ἀπό τήν
ᾠρα ἐκεῖνη τήν πῆρε ὑπό τήν προστασία του.

28 Μετά τό γεγονός αὐτό, βλέποντας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὅλα πιά εἶχαν
τελειώσει,

30β ἀφοῦ ἔγειρε τό κεφάλι του,
παρέδωσε τό πνεῦμα του.